

III. Sobieski János visszatért Párkányba

Thursday, 06 November 2008

1543-ban a törökök elfoglalták Esztergom várát, s vele szemben a Duna partján lévő település, mai nevén Párkány is a török félhold uralma alá került. Ekkortájt erre fele nehéz idők jártak. Az ország felett hatalmas felhők tornyosultak. Az emberek féltek, rettegésben éltek. Veszélybe került a kereszténység pusztája léte is. Míg nem XI. Ince pápa kérésének eleget téve III. Sobieski János, lengyel király, hadvezér és Lotharingiai Károly osztrák főherceg, parancsnok elindultak, hogy a törökök által elfoglalt területeket felszabadítsák.

A párkányi LIMES-ANAVUM Regionális Kulturális Társulás és Párkány önkormányzata szervezésében október 24-én és 25-én városunk leghíresebb és egyben legjelentősebb történelmi eseményének, az 1683. október 9-én lezajlott „Párkányi csata” 325. évfordulójának méltó megünneplésére került sor. Pénteken „A szabad Közép-Európa múltja és jövője” címmel érdekes nemzetközi konferencia zajlott a helyi VMK-ban. Az előadók Szakács Lajos, hadtörténész Budapest (a Sobieski család leszármazottja), Arkadiusz Adamczyk professzor Lengyelország, Duka-Zólyomi Árpád, EP-képviselő Szlovákia, Sógor Csaba, EP képviselő Románia és a Magyar Országgyűlés Európai Unió Főosztálya képviseletében Szesztay Ádám voltak. Vojtech Dangl pozsonyi hadtörténész előadását Juhász Gyula tolmácsolásában hallgathattuk meg. A tartalmas előadásokat Farkas Iván parlamenti képviselő vezette fel. Ezt követően a Városi Múzeumban Győrfi Lajos szobrászművész kiállítását tekinthettük meg. A tárlatot a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus képviseletében Prókai Gábor nyitotta meg. Másnap az emlékünnepe ünnepi szentmisével folytatódott a római katolikus Szent Imre plébánia templomban. A főcelebráns Székely János segédpüspök volt. Közreműködtek Stilla Pectus női kamarakórus és a Szivárvány Vegyeskar. A templomból az ünnepi vendégsereg átvonult a szoboravató ünnepség színhelyére, a Sobieski utcán, a plébánia előtt újonnan kialakított kis parkhoz. Az összegyűlteket Szép Rudolf, Párkány alpolgármestere és Németh József, Esztergom alpolgármestere köszöntötte. Az emlékünnepe főszónoka Zenon Kosiniak Kamysz, a lengyel hadügyminiszter helyettese volt. A nemzeti színű szalagok átvágásával megtörtént a díszes kőalapzatra ráhelyezett III. Sobieski János törökverő lengyel király bronzból készült lovasszobrának a felavatása. Győrfi Lajos, szobrászművész legújabb monumentális alkotása igencsak szépre sikeredett. Az emlékművet Székely János segédpüspök és Pólya Csaba református lelkész áldották meg. Ünnepi beszédet mondtak: Dušan Čaplovič, szlovák miniszterelnök helyettes, Szentiványi Gábor, a magyar külügyminisztérium államtitkára, Csáky Pál, parlamenti képviselő, az MKP elnöke és Bogdan Wrzochalski, lengyel tanácsos. Dániel Erzsébet, a LIMES-ANAVUM Regionális Kulturális Társulás és szoborbizottság elnöke minden anyagi és erkölcsi támogatónak megköszönte a segítséget és az emlékművet a civil szervezet nevében átadta Párkány városának. Az emlékünnepeket Szigeti László, parlamenti képviselő vezette le. Közreműködtek Dráfi Mátyás, Jászai díjas színművész és Ölveczky András, a komáromi „Álmodozók” diákszínpad tagja. A szoboravató emlékünnepe koszorúzással zárult. Az emlékmű megálmodói Sóky Árpád, Székely József, Bartusz Gulya építész-mérnök és Barta Gulya festőművész voltak.

2003-ban a „Párkányi csata” 320. évfordulójának alkalmából megrendezett I. történelmi konferencián elfogadott MEMORANDUM a párkányi diadal dicsőségére felállítandó emlékmű szándékáról szólt. Megalakult a szoborbizottság, amely tevékenységével az emlékmű mihamarabbi megvalósítását tűzte ki céljául. Az önfeláldozó munka oroszlánrészét Dániel Erzsébet vállalta magára. Fő feladatának tekintette a lovasszobor összköltségének (4,5 millió korona) az előteremtését. A sok utánajárás, kilincselés, levelezés során bizony számtalan akadályba ütközött. De úgy látszik a szobor ügy sikeres kimenetelének érdekében mindent megmozgatott. Ugyanis III. Sobieski János, lengyel király, hadvezér, 325 év múltán lám visszatért Párkányba. Ez alkalommal bronzszobor formájában, bizonyára békés szándékkal, hirdetőn a lengyel-magyar, lengyel-szlovák, illetve mindhárom nemzet közti barátság és együvé tartozás eszméit. Cucor Roland